

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

Quanta reuerentia prosequendum sit augustissimum nomen Iesv. Cap. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

que, seu emanant aliquid, seu videntur, modulari quadam pronuntiatione gestientes ac libentissimè sæpius inuocant. quoniam etiam pauperes ipsi inter emendandum, iis a quibus eleemosynam petunt, propitiū precantur *Amidam*. Bonziji verò ac legisperiti verba illa plebi inculcare non desinunt: *Ichinem, Amidabur, Sucumet, Murios, Zai*: id est, quisquis *Amida* sanctum nomen ex animo inuocauerit, procul dubio saluus erit. Ex literis Indicis.

QVANTA REVERENTIA PROSEQUENDVM SIT AVGVSTISSIMUM NOMEN IESV.

CAP. XXIII.

NOMEN IESVS, est nomen summa cum veneratione, & proferendum & audiendum. De cuius veneratione agit Summus Pontifex Gregorius decimus, in sexto decretalium libro, de immunitate Ecclesiarum, cap. Decet. *Conuenientes (inquit) in Ecclesijs, nomen illud, quod est super omne nomen, (à quo aliud sub celo non est datum hominibus, in quo saluos fieri credentes oporteat, nomen videlicet IESV CHRISTI, qui saluum faciet populum suum à peccatis eorum) exhibitione specialis reuerentia attollant. Et quod generaliter scribitur, Et in nomine IESV omne genu flectatur, singuli singulariter in seipsis implentes (præcipuè dum aguntur Missarum sacra ministeria) gloriosum illud nomen quandoque recolitur, flectant genua cordis sui, quod vel ca-*

Quomodo venerandum & audiendum sit IESV NOMEN.

Actor. 4.

Matth. 1.

Phil. 2.

pitis

pitis inclinatione reseruentur. Hæc summus Pontifex. Cum pingitur augustissimum hoc nomen, aureis vndique illuminatur radijs, cum profertur aurea vndique illustretur cordis, oris corporisque reuerentia, ac pietate. Laurentius Iustinianus: IESV, inquit, nomen pronuntia, non ex ore tantum, sed etiam ex corde, adhibitis deuotione, fide, & pietate.

D. Laur. Iustin. ser. de Circu. ais.

Cur autem hoc nomen Catholici assidue venerentur, & pro pia & debita erga hoc venerabile & dulcissimum nomen affectione sua, illo audito vel caput aperiant, vel genu flectant, aduersarij verò & neurum faciant, & alios id facientes effuse rideant; causæ aliquot sunt assignanda.

Luc. 1.

Nomen IESV non temerè, sed ex mandato Dei impositum Christo est, *Vocabu nomen eius IESVM.* Hoc quoque mandatum non ex sola voluntate imponentis, sed ex causa & effectu significationis, factum fuit. Addit enim Angelus. *Ipsè enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.* Nec significationis effectus vulgaris aut mediocris est, sed omnium qui vnquam sacris nominibus adiuncti fuerunt longè excellentissimus. Nempè Saluator humani generis. Hoc ergò supremum & maximum redemptionis nostræ beneficium in hoc nomine IESV, recolimus: recolendo amamus: amando veneramus. Quærat aliquis, cum hoc nomen illi etiam homini impositum fuerit, qui Christi IESV expressissima figura fuit, educendo populum Israël ex deserto in terram promissionis, sicuti solus IESVS educit suos ex hoc mundo in cælum: cur igitur Iosue, vel Iesu Naue nomen non veneramus? Responderetur, quia nec nobis Christianis, sed veteri populo beneficium contulit, nec ipsum beneficium ille contulit, sed minister tantum illius erat: nec solidum ac sempiternum, sed temporale & exiguum erat beneficium illius, cuius minister fuit. At verò noster IESVS nomen est veneratione omni dignissimum, quia salutem æternam humano generi collatam

Iesu Naue nomen cur non honoratur.

signi-

significat. De re controverium non est. Sed cur (inquit aduersarius) ipsi nomini honorem defertis, quasiq; syllabas & sonū veneramini? O stipitum & stolonum acumē. Nūquid huius vocabuli sonus auribus fideiū inanis sonus est aut vacuus? Nūquid ita Christiano sonat sicut pagano? Nonne pariter cum sono rem ipsam comprehendimus, quorquor fideles sumus? At is quies, rem ipsam; quantum voles venerare: sed cur si nūc hoc honore dignum ceuses? Non sonum, non syllabas, per se & solitarie sumptas, o zelosi, veneramur, sed pariter cū sono & syllabis rem ipsam contentam & significatam. Vtrumque quidem, sed vnum propter aliud. Tu quum IESV nomen audis & rem contentam non meminisse non potes: honorem rei prætermittis impè, ne nomini honorem exhibere videaris superstitiosè. Hæc est tua scilicet religio. Dic ergò obiecto, an superstitiosus Paulus erat, quum diceret: *In nomine IESV omne genu flectatur, caelestium, terrestrium & infernorum.* Secundum tuam impietatem dicere debuisset. Non in nomine IESV, sed in sola redemptione per IESVM facta, omne genu flectatur. At Paulus nihil tuam insaniam moratus, constanter dixit. *In nomine IESV omne genu flectatur,* non rem significatam excludens, sed ipsam quoque nomen significans pariter includens. Et ne nomen hic pro re ipsa aut virtute significata positum dicas, vt alibi interdum, *Deus in nomine tuo saluum me fac:* & similia. Paulus disertè de nomine ipso personæ imposito loquitur dicens. *Dedit illi nomen quod est super omne nomen, &c.* Hoc ergò nomen IESV datum filio Dei incarnato, hoc inquam nomen, est super omne nomen, & in hoc nomine omne genu flectatur, id est, flecti debet, etsi tu ad tempus illud hæretice non flectas, quod & dæmones in suis arreptitiis ad tempus facere recusant, donec vi exorcismorum cogantur id facere. Propter hanc ipsius nominis venerationem dixit iterum Paulus. *Nemo potest dicere Dominus IESVS nisi in Spiritu sancto, id*

Conuincuntur aduersarij.

Philip. 2.

Psal. 53.

Phil. 2.

1. Cor. 12.

et, id

Cur IESV
nomen,
non Chri
sti venera
mur.

Philip. 2.

Ita, id est, ea qua par est reuerentia & amore debito ef-
ferre nemo potest, nisi ex speciali gratia Spiritus sancti.
Hæretici quia Spiritum sanctum non habent (vnde Iu-
das de illis dicit, *animales Spiritum non habentes*) idē
nulla cum reuerentia hoc nomen proferunt & audiunt.
Sed dicat aliquis: Cur potius nomen IESV quam no-
men CHRISTI hoc modo veneramur? Respondeo,
quia Christus non proprium nomen, sed nuncupatio
regni ac potestatis est: IESVS autem proprium no-
men, quod maximo suo labore emit, & ut laboris præ-
mium accepit. Est enim in ipsa Circumcisione hoc ei
nomen impositum fuit, & in Conceptione promissum,
tamen idē est vtrumque factum, quia suo tempore
facere debuit, quod nomen significat, vide licet *saluum
facere populum suum*. Paulus igitur asserit propterea
hoc nomen illi datum, quia maximo labore suo hoc de-
facto præstitit. *Humiliauit, inquit, seipsum factus obe-
diens Patri & sique ad mortem, mortem autem crucis. Pro-
pter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen,
quod est super omne nomen. Et in nomine IESV omne genu
flectatur, &c.* Datur ergo hoc nomen honorificen-
tissimum, quia promeruit: Nomen ipsum ab omni-
bus honoratur, qui hunc honorem promeruit. Quo-
ties igitur nos Catholici nomen IESV genu flectendo
honoramus, toti s honorem illi debitum atque pro-
meritum & magno pretio emptum exhibemus: toties
facimus quod facere debemus atque tenemur, non so-
lum ex congruo propter beneficii in nos collati mag-
nitudinem, sed etiam ex debito propter æterni Patris
voluntatem atque præceptum, qui idē hoc nomen filio
suo dedit, *Et in hoc nomine omne genu flecteretur*, ut hoc
nomen omnes venerantur, & venerando confiteren-
tur, *quia IESVS est in gloria Patris*. Quoties autem hæ-
retici hoc nomen non venerantur, quoties genu flecte-
re, & venerari recusant, quoties alios venerantes & ge-
nu flectentes irrident: toties Dei Patris præceptum at-

que

que voluntatem violant, toties Dei filio iniuriam faciunt & honorem debitum negant, toties Apostolo Paulo contradicunt, toties denique Ecclesiam Dei scandalizant, vel potius subsannant, postremo toties diabolo rem gratissimam faciunt, qui hoc eos specialiter docuit, & per eos, in alios hanc impietatem propagat. Aduertant illi potius quam recte permissis in Iaponia vir, *Timazaca* nomine, cum quendam in quodam periculo in clamantem audisset, **I E S V S, M A R I A,** ex equo ilico descenderit, Deoque gratias egerit, quod ubi demonum tantummodo prius nomina audiebantur, ibi iam suauissima **I E S V M A R I A** q; nomina inuocarentur, prout ipse regionibus scripsit anno 1607.

Valentinus Caruaglio.

In Missa de hoc ipso nomine legitur

Oratio hæc:

DEVS, qui gloriosissimum nomen **I E S V C H R I S T I** Unigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile, & malignis spiritibus tremendum atque terribile: concede propitius, ut omnes qui hoc nomen **I E S V S** deuote venerantur in terris: Sancta consolationis dulcedinem in presenti seculo percipiant, & in futuro gaudium exultationis & interminabilis iubilationis obtineant in calis. Per eundem Dominum nostrum **I E S V M C H R I S T V M** Filium tuum. Qui tecum vixit & regnat in secula seculorum,
A M E N.

DE ABVSV DIVINI IESV NO-
MINIS PER VANA IURA-
menta.

CAPVT XXIV.

Cur no-
mine Ie-
sv per iu-
ramenta
non abu-
tendum.
*Aug. ser-
m. 28. de Ver-
bis Apo-
stoli.*

DIuini nominis per iuramenta profanam
appellationem vt fugiamus hortatur Iaco-
bus cap. 5. suæ epistolæ: *Ante omnia*, in-
quit, *fratres mei, nolite iurare neque per ca-
lum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramen-
tum. Sit autem sermo Vester est, est, non, non.* Dicitur Au-
gustinus: *Isto, inquit, verbo (ante omnia) cautus nos fe-
cit Dominus Iacobus aduersus linguam nostram. Ante omnia,*
*ait, Et attendatis pra ceteris, vt sigiletis, ne surrepat vo-
bis consuetudo iurandi, &c.*

Jurandi
cōsuetu-
do extir-
panda.
Longè di-
stat a per-
iurio, qui
longè di-
stat a iu-
ramento.
*Ambr. in
Psal 118.
Eccles. 23.*

Cauenda autem iuramenta sunt, ne dum iuramus, in-
mendax iusiurandum incidamus. *Falsa iuratio*, ait Au-
gustinus loco citato, *exitiosa est, Vera iuratio periculosa,*
nulla iuratio secreta. Et in sermone de decollatione Ba-
ptistæ. *Dominus qui prohibet iurare, supra ripam teno-
luit ambulare, ne pis tuus in angusto labatur, & cadas.*
Item, Psal. 109. *Homo qui per consuetudinem iurandi po-
teat in periurium labi, bere prohibetur iurare, tanto enim
longius erit a periurio, quanto erit longè a iurando.* D. Am-
brosius: *Voluit Deus te non iurare ne periores.* Eccles.
23. *Iurationi non assuescat os tuum, multi enim casus in
illâ.*